

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-183/21-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Domac, u upravnom sporu tužitelja Županijske uprave za ceste Primorsko-goranske županije, Rijeka, Nikole Tesle 9/10, koju zastupa Odvjetničko društvo.

4, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatskog Telekom d.d., Zagreb, Radnička cesta 21, u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 9. prosinca 2021.

p r e s u d i o j e

- I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/II-344-03/17-11/2343, urbroj: 376-05-3-21-27 od 9. travnja 2021.
- II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
- III Ova presuda objavit će se u "Narodnim novinama".

Obrazloženje

1. Tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv rješenja tuženika kojim je odbijen njegov zahtjev za donošenje dopunskog rješenja u predmetu utvrđivanja

infrastrukturnim operatorom za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na županijskim i lokalnim cestama na području Primorsko-goranske županije te utvrđivanja količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

2. Tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika iz svih zakonom propisanih razloga. Iznosi da je rješenjem tuženika od 1. ožujka 2018. zainteresirana osoba utvrđena infrastrukturnim operatorom za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na županijskim i lokalnim cestama na području Primorsko-goranske županije te je utvrđena količina i vrsta te infrastrukture i visina naknade za pravo puta, a sve u skladu s elaboratom koji je zainteresirana osoba izradila pozvana zaključkom tuženika od 18. prosinca 2017. Navodi da je preklpom novevidentiranih dionica županijskih i lokalnih cesta utvrđena ukupna razlika između starih dužina elektroničke komunikacijske infrastrukture u cestovnom zemljištu pod upravljanjem tužitelja i novih dužina u iznosu od 13.995,27 m. Navodi da je novi izračun utvrđen od strane ovlaštenog inženjera geodezije te dostavlja tehničko izvješće od 31. prosinca 2020. Navodi da se radi o trasama EK1 koje su postojale i u trenutku kada je tužitelj podnio zahtjev za utvrđivanje infrastrukturnog operatora i visine naknade za

pravo puta, kao i u trenutku kada je tuženik donio zaključak i rješenje od 1. ožujka 2018., zbog čega smatra nedvojbenim da zainteresirana osoba prilikom izrade elaborata nije postupila u skladu s obvezom iz zaključka tuženika od 18. prosinca 2017. Stoga smatra nedvojbenim da rješenjem tuženika od 1. ožujka 2018. nisu riješena sva pitanja u vezi s ovom upravnom stvari te se poziva na stajalište ovog Suda izraženo u presudi broj: UsII-302/19 od 29. siječnja 2020., koje smatra primjenjivim u konkretnom slučaju. Budući da tuženik nije odlučio o EKI u cestovnom zemljištu pod njegovim upravljanjem u iznosu od 13.995,27 m, smatra da su ispunjeni zakonom propisani uvjeti za donošenje dopunskog rješenja. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev usvoji, poništi rješenje tuženika i obveže tuženika da tužitelju naknadi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

3. U skladu s odredbom članka 32. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), tužba je dostavljena na odgovor tuženiku i zainteresiranoj osobi.

4. Tuženik se podneskom od 15. lipnja 2021. očitovao o navodima tužbe, pri čemu ističe da tužitelj osporava činjenice utvrđene elaboratom za pravo puta temeljem kojeg je doneseno rješenje iz 2018., a elaborat nije moguće mijenjati dopunskim rješenjem. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

5. Zainteresirana osoba, iako uredno pozvana, nije dostavila odgovor na navode tužbe.

6. U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima, odgovor tuženika dostavljen je tužitelju. Podneskom od 10. kolovoza 2021. tužitelj se očitovao na navode odgovora na tužbu te ustrajao kod svojeg stajališta prema kojem su, u skladu s praksom ovog Suda, ispunjene zakonom propisane pretpostavke za donošenje dopunskog rješenja.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj podnio zahtjev tuženiku za utvrđivanje infrastrukturnog operatora i određivanje visine naknade za pravo puta 15. prosinca 2017. U vezi s tim zahtjevom tuženik je proveo postupak u kojem je zaključkom od 18. prosinca 2017. naložio zainteresiranoj osobi da izradi kompletan geodetski elaborat za cjelokupnu EKI koja je položena u županijskim i lokalnim cestama na području Primorsko-goranske županije, bez obzira na njihov pravni status (gruntovno i katastarsko stanje). Sukladno navedenom zaključku, zainteresirana osoba je izradila Elaborat broj 1PP/2018, a za izradu elaborata korišten je popis županijskih i lokalnih cesta na području Primorsko-goranske županije koji je objavljen na internetskoj stranici tužitelja prema Odluci o razvrstavanju javnih cesta ("Narodne novine", broj: 103/17.). Na ovako izrađeni elaborat tužitelj nije imao primjedbi te je tuženik donio rješenje, klasa: UP/I-344-03/17-11/2343, urbroj: 376-10-18-14 od 1. ožujka 2018., kojim je utvrdio zainteresiranu osobu infrastrukturnim operatorom za EKI na nekretninama koje se nalaze na katastarskim česticama upisanim u tom rješenju. Presudom ovog Suda, broj: UsII-135/18 odbijena je tužba zainteresirane osobe kojom je tražila poništenje rješenja tuženika. Tužitelj protiv rješenja tuženika od 1. ožujka 2018. nije pokretao upravni spor.

9. Zahtjevom kojeg je tuženik zaprimio 18. siječnja 2021. tužitelj traži donošenje dopunskog rješenja temeljem elaborata za pravo puta koji je izrađen od strane ovlaštenog geodetskog ureda, a kojim je utvrđena razlika između EKI koja je položena u cestu i cestovno zemljište i EKI iskazane u elaboratu o pravu puta temeljem kojeg je doneseno rješenje tuženika od 1. ožujka 2018.

10. Osporenim rješenjem zahtjev tužitelja za donošenje dopunskog rješenja odbijen je uz obrazloženje prema kojem se zahtjev temelji na osporavanju činjenica utvrđenih pravomoćnim rješenjem, a ne radi se o pitanjima o kojima nije odlučeno ranijim rješenjem.
11. Sud prihvaća stajalište tuženika prema kojem se u konkretnom slučaju ne može raditi o zahtjevu za donošenje dopunskog rješenja. Naime, odredbom članka 100. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09.) propisano je ako javnopravno tijelo rješenjem nije riješilo sva pitanja koja su predmet postupka, može se na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti donijeti rješenje o pitanjima koja nisu riješena (dopunsko rješenje).
12. Kao što je naprijed navedeno, u ranije provedenom postupku tužitelj nije imao nikakvih prigovora na elaborat izrađen od strane zainteresirane osobe, a zahtjev za donošenje dopunskog rješenja temelji na izračunu ovlaštenog geodeta kojim je utvrđena ukupna razlika od 13.995,27 m, a koji je izrađen 31. prosinca 2020.
13. Iz navedenog proizlazi da je tužitelj svoj zahtjev temeljio na dodatno evidentiranim trasama EKI-a u odnosu na trase navedene u Elaboratu o pravu puta broj 1PP/2018, temeljem kojeg je doneseno rješenje tuženika od 1. ožujka 2018. Iz navedenog nedvojbeno proizlazi da se u konkretnom slučaju ne radi o pitanjima koja su predmet postupka, a o kojima nije odlučeno rješenjem iz 2018., budući da se radi o novim, dodatnim podacima o trasama EKI u odnosu na podatke navedene u elaboratu koji je sastavni dio pravomoćnog rješenja iz 2018. Stoga se zahtjev tužitelja zaprimljen kod tuženika 18. siječnja 2021. ima smatrati novim zahtjevom za donošenje rješenja, a vrijeme od kojeg tužitelj ima pravo na naknadu za pravo puta za nekretnine na kojima je položena EKI, a za koje naknada nije utvrđena pravomoćnim rješenjem iz 2018. može biti vrijeme od zaprimanja ovog zahtjeva u skladu s odredbama članka 29. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) te članka 5. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta ("Narodne novine", broj: 152/11., 1501/14. i 95/17.).
14. S obzirom da se tužitelj poziva na ranije donesene presude ovog Suda, valja istaći da se u navedenim predmetima radi o donošenju dopunskih rješenja na temelju naknadno dostavljenih dokaza kojima se utvrđuje vlasništvo nekretnina već utvrđenih u elaboratu o pravu puta koji je bio sastavni dio donesenih rješenja. Kako se u ovom postupku radi o novim podacima u odnosu na podatke utvrđene u elaboratu o pravu puta, što ne može biti predmet donošenja dopunskog rješenja, već samo donošenja novog rješenja povodom novog zahtjeva, pozivanje tužitelja na ranije donesene presude ovog Suda nije osnovano.
15. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao pod točkom I. izreke, dok se odluka pod točkom II. temelji na odredbi članka 79. stavka 4. istog Zakona. Odluka o objavi presude donesena je temeljem odredbe članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu 9. prosinca 2021.

Predsjednica vijeća
Ana Berlangi Fellner, v.r.
Za točnost opravka – ovlaštena službenik
Tanja Nemčić

